

Repertorium amplum ac vtile lecture domini
 in Angeli de Herasio in vtroque iure docto-
 ris inculentissimi super ff. et C. excerpte
 per partes septem serie alphabetica
 distinctas decentissime diuisum:
 quod et excellentes admodum
 et precipuas omnium le-
 gum atque paragrapho-
 rum sententias com-
 plectitur in huius
 volumine edit.

Additus est nuper lecture ff. non minus vtilis
 et facilius tractatus de interdictis nunc cas-
 strationi lina et nunc impressus: In cuius calce
 diligens lector precipuarum sententiarum indicem
 alphabeticum reperiet.

Cum bono.

Qui cupit implicito legum cognoscere tractus
 Huius potens index limina rura parat.

Cum privilegio.

Ange. de Beru. Repertoriū alphabe. super prima parte. ff. vete.

Index alphabeticus singu

larce vni Augdi de Beruio sententias complectens super pri
ma parte. ff. veteris debetur.

De littera

21

Absolutus an inducat dispositionem obliga

toe: an inducat conditionē. ff. de pac. l. ab emptione. m. 1. fo. 83.

Absentis debet citari seu vocari tam in actibus iudicialibus q̄ extrajudicialibus vbi cūq̄ agitur de eius iudicio nisi in vno casu. ff. de pac. l. rescriptum. m. 1. fo. 85.

Absentis ex causa necessaria vel quasi pos sunt cōueniri rone si ibi inueniatur: actio est tempore pertitura. ff. de indi. l. cōsensisse. §. in omnibus aut. m. 3. fo. 135.

Absentes a proprio domicilio ex cā necessaria vel quasi nullo modo possunt citari rone. ff. de iudi. l. cōsensisse. §. legat. m. 2. fo. 134.

Absentis actio probanda per eū qui eam allegat. ff. de cura. l. seruus quoz. §. publice. m. 3. fo. 102.

Absentia pot̄ allegari etiam in civilibus per procuratores: operat̄ hoc allegatio q̄ ois processus factus cōtra talem absentem absen tia pbata ē ipso iure null̄. ff. de procu. l. absentis vero. m. 1. fo. 111.

Absentis causas pot̄ quilibet amicus et defensor allegare. ff. de neg. gest. l. liberto. §. litem in iudicio. m. 2. fo. 127.

Abundans cautela non nocet. ff. de nego. gest. l. si executor. §. itē si pu pilli. m. 3. fo. 116.

Absenti re sua quilibet potest: pot̄ etiā interdicti talis abusus si eo perseverat vt p̄ligo. ff. de peti. heredi. l. sed et si lege. §. censuist. numero. 1. fo. 159.

Accessio sublato non tollitur principale e conuerso scilicet: sed fallit multotiens in diuersis casibus. ff. de pac. l. posth. m. 2. fo. 60.

Accessiones civiles sile dicuntur que non pueniunt ex natura: sed ex iuris dispōne. ff. de rei vendit. l. si nauis. m. 1. fo. 186.

Accidens an sit magis considerandum q̄ natura. ff. de postu. l. hie titulu. §. bestias. m. 1. fo. 89.

Accidens cōpatiens cum natura impedit augmentū: non autē si fruit q̄ naturaliter inest. ff. de adopt. et emancip. l. p̄ adoptionē. numero. 1. fo. 10.

Accidens nō pot̄ stare sine subiecto. ff. de usufru. l. est em. m. 1. fo. 192.

Accidens vel natura quozū p̄ualet. ff. de origi. iur. l. necessariū. nu mero. 8. fo. 7.

Accusari qui tenet coram iudice suo odioso: pot̄ submittere accu satoz: amicus eozam iudice amicoz: ibi petere remissionē. ff. de pe titio. heredi. l. cū idem. m. 2. fo. 174.

Accusatus indēbite si aliquid soluit repetit q̄ non est probata accusa tio. ff. de calūniato. l. si ab eo. m. 1. fo. 125.

Accusans aliquem tanq̄ de nocte et pbat de die succūbit in totis. ff. que ad. serui. amit. l. si is cui. m. 1. fo. 213.

Accusator q̄ possit de calūnia puniri si improbat. ff. de hīs qui no. tusa. l. a lictas. §. calūniator. m. 10. fo. 93.

Accusator desistens ab accusatione post crimen probatū non incidit in turpilitatem: sec̄ si ante: si accusant aliquē indēbite: punien dus est de falsis: si fuit in dolo: q̄ sciebat innocentē accusari. ff. de calūniato. l. in eā. §. qui aut. m. 5. fo. 124.

Accusator nō debet p̄soluere ad accusandū: nisi habeat probandē: si t̄n h̄ vnūz rē: vel probat q̄ anteq̄ accusauit audiuit dici a s̄ dedignis delictū fuisse ppter malū: excusatur a p̄sumpta calūnia. ff. de hīs qui no. tusa. l. a lictas. §. calūniator. m. 7. fo. 93.

Accusator nō probans accusationē quomō puniatur. ibidē. m. 8. fo. 93.

Accusatione an possit offensus reuocari seu accusationi renunciare: et si renuat accusationē: an poterit iterū p̄sequi in accusatione. ff. de pac. l. iuristitū. §. si pacificus. m. 3. fo. 85.

Accusationē vel litem an et quō possit deserere sine pena turpilia: ut et expeñ. ff. de iudi. l. delistisse. m. 2. fo. 126.

Acta iudicii pot̄ probari per testes. ff. de iud. l. si p̄tor. §. marcellus. numero. 6. fo. 150.

Actio an ostiatur per coherentiā cōtractus ex pacto. ff. de pac. l. iuristitū. §. quinquimo. m. 11. fo. 63.

Actio de dolo cōstat vbi cūq̄ doloꝝ passus alio medio iudēntari sue pot̄ consulere vel contra doloꝝ vel tertii. ff. de do. ma. l. hoc edi cto. §. nō solū. m. 1. fo. 133.

Actio directa dicitur illa que conuertit per verba legis aut saltem mētes: q̄ casus ille de quo agitur tacite intelligitur: sed vbi in verbis non intelligitur ad simi lem casus legis p̄curatur. ff. de nego. gest. l. actio. m. 1. fo. 123.

Actio vtilis an sit variata vel natua. ff. de nego. gest. l. actio. m. 2. fo. 123.

Actio ex delicto descendens si cepit esse hereditaria actio et passine in persona heredis: imputatur in hereditate heredi. ff. q̄ me. cau. l. si cū. §. de actio. m. 2. fo. 131.

Actio et exceptio simul quōq̄ cōcurrunt. ff. de eo per quem facit. l. equis simum. §. si reus. m. 2. fo. 45.

Actio nego. gest. cōpetit contra eum ad quem negotiū vere spectat: licet eius contemplatione non sit gestū. ff. de nego. gest. l. liberto. §. inter negotia. m. 1. fo. 121.

Actio negotioꝝ gestioꝝ actioꝝ et passine est transitoria in herede. ff. de nego. gest. l. her auti. m. 1. fo. 115.

Actio negotioꝝ gestioꝝ ad hoc vt competat gerētī debet vtiliter eē gestū: et dicitur vtiliter gestū si vtiliter est inceptum: licet casu aliquid non habuerit effectum. ff. de nego. gest. sed an vltro. §. his autem. numero. 1. fo. 118.

Actio an sit exptimenda in libello. ff. de edendo. l. qua quis actione. numero. 1. fo. 55.

Actio tribus modis accipit: stricte: large et largissime. ibidē. m. 4. fo. 112.

Actio civilis an et quando p̄iudicat criminali et cōtra. ff. de iudi. l. qui p̄ior. m. 2. fo. 141.

Actio descendens ex edicto de calūniatoꝝibus non datur heredi: van tie p̄curiam: nisi ad simplicem. ff. de calūniato. l. her actio. numero. 1. fo. 124.

Actio surrogata licet quōq̄ sapiat naturam eius in cuius locum sur rogatur: nisi secus est in actione cumulata: quia illa egreditur natu ram priuam. ff. de nego. gest. l. ditorio. m. 2. fo. 122.

Actio nego. gesto. an competat gestoꝝi non est gestus nomine eius cuius gestus est: licet sit bene gestū. ff. de nego. gest. l. mandasti. numero. 1. fo. 123.

Actio negotioꝝ gesto. an competat contra gestoꝝem qui mutauit cō ditionem. ff. de nego. gest. l. p̄ponens. m. 3. fo. 118.

Actio negotioꝝ gestoꝝi quando competat. ff. de nego. gest. l. si p̄ pilli. §. item queritur. m. 1. fo. 117.

Actio negotioꝝ gestoꝝi iam nata tollitur per ratihabitionē. ff. de nego. gest. l. p̄ponens. m. 1. fo. 117.

Actio nulla quatinus ex causa famosa descendens famosa est nisi hoc expresse reperiat in iure: et ideo actio que competat nō ino famar. ff. q̄ me. cau. l. si cum. §. cū qui metum. m. 3. fo. 131.

Actio p̄scriptis verbis cōstat ex contractu do vt facias. ff. de pac. l. iuristitū. m. 1. fo. 61.

Actio variata et natua que dicitur. ibidē. m. 2. fo. 177.

Actio p̄iudicialis que dicitur et quare. ff. de re vendi. l. post actio nes. §. per hanc. m. 2. fo. 61.

Actio p̄scriptis verbis et actio de constituta quando oriatur. ff. de pac. l. legitima cōsentio. m. 4. fo. 127.

Actio publiciana datur quasi dolo: et quasi dō: est qui possessiones habuit vel habet cum titulo habili ad translationē: qui t̄n ante tē pore non possedit q̄ ratio vsuep̄. ff. q̄ me. cau. l. metum aut. §. volenti. m. 2. fo. 127.

Actio quod metus causa reducit omnia in pristinum statū: et in hac actione veniunt fructus et accessiones. ff. q̄ me. cau. l. metū aut. §. et hoc edicto. m. 1. fo. 128.

Actio q̄ metus causa est in rem scripta: licet sit personalis: potest p̄poni cōtra eū qui cōmodum sentit. ff. quod me. cau. l. metus aut. §. cum autem. m. 1. fo. 118.

Actio quod metus causa datur heredi: et est p̄sentoria vel contra he redem mādatur nisi quatenus ad eum p̄ueniat: si cepit esse here ditaria actio: et passine nunq̄ desinit. ff. q̄ me. cau. l. si cum. §. hie actio. m. 1. fo. 131.

Actio q̄ metus causa arbitraria est. ff. q̄ me. cau. l. si cum. §. hie aut. numero. 1. fo. 130.

Actio q̄ metus causa et actio de dolo simul cōpetunt in origine: sed nō in exercitio. ff. quod me. cau. l. si cum. §. cum qui metum. numero. 1. fo. 131.

Actio semel extincta per hominē non resuscitatur: locus si per leges. ff. de pac. l. si vn̄. §. sed cū partū. m. 1. fo. 71.

Actio et obligatio an statim nascatur si promittitur factū purū. ff. si quis casus. l. si post tres. m. 6. fo. 40.

Actionem de dolo non inueniat habens alias actionē. ff. de dolo. ma. l. hoc edicto. §. si quis cum. m. 1. fo. 132.

Actionem quod metus causa intentari debet bno probare: metum illatuz: ad eum cōmodum ex metu puenisse. ff. q̄ me. cau. l. si cum. §. in hac actione. m. 1. fo. 129.

Actiones directas hīs an p̄feratur habenti vtili vel cōtra. ff. de procura. l. si procurator. m. 2. m. 2. fo. 100.

Actioꝝ agens rei v̄dicat: des̄ si probant de dominio: tamen reptū est q̄ conuentus non possidet: an debeat saltem ferri sententia de claratoria super dominio: vt si postea reus incipiat possidere pot sit contra euz iura exequi. ff. de procurato. l. p̄ponens. §. sed te numero. 3. fo. 105.

Actioꝝ ciuitatis ante litem contestatam procuratorem non constituit